Ucenicul care ajunge să semene cu Învățătorul

Domnul Isus le-a lăsat ucenicilor Săi o poruncă: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului, și al Sfântului Duh.” (Matei 28:19). N-a spus „faceți oameni iertați”. A spus „faceți ucenici”.

Porunca aceasta arată cum trăiesc cetățenii Împărăției lui Dumnezeu. Ei nu primesc iertarea ca să rămână pe loc. Intră la școala Împăratului lor și învață de la El cum să fie ca El.

Ce este, de fapt, un ucenic? Nu este ucenicul de la școala profesională, care învață o meserie de la un maistru. Cuvântul din Scriptură înseamnă „discipol”: cel care urmează învățătura Maestrului său și o duce mai departe.

Un discipol își ascultă învățătorul până ajunge să vorbească așa cum vorbește el. Îi preia obiceiurile și tot felul lui de a fi. Vrea cu orice preț să fie asemenea lui. Domnul Isus a spus același lucru despre ucenicii Lui: „Ucenicul nu este mai presus de învățătorul lui, dar orice ucenic desăvârșit va fi ca învățătorul lui.” (Luca 6:40). Și altă dată: „Ajunge ucenicului să fie ca învățătorul lui, și robului să fie ca domnul lui.” (Matei 10:25).

De ce vrea Domnul ucenici care să semene cu El? Pentru că acesta este planul lui Dumnezeu. Pavel scrie: „Căci, pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie Cel întâi născut dintre mai mulți frați.” (Romani 8:29). Dumnezeu a vrut frați ai Domnului Isus, oameni asemenea Lui. Porunca „faceți ucenici” stă sub acest plan.

Dacă planul ar fi fost doar iertarea păcatelor, porunca n-ar mai avea rost. Unii ar fi ucenici, alții doar creștini; unii mai sus, alții mai jos. Domnul nu a făcut asemenea trepte. Iertarea are locul ei, dar nu este locul central și nici capătul. Nimeni nu poate spune: „Am primit iertarea, și cu asta lucrarea lui Dumnezeu cu mine s-a încheiat.”

Unde începe atunci ucenicia? La nașterea din nou. Atunci omul intră în școala de ucenici și începe să învețe să fie ca Învățătorul lui. De acolo pornește viața: „Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus, iată că toate lucrurile s-au făcut noi.” (2 Corinteni 5:17). Lucrurile noi vin de la Domnul Isus, așa cum discipolul primește de la învățătorul său tot ce știe.

Omul care s-a oprit la iertare vorbește altfel: „La mine nu s-au făcut toate lucrurile noi. Am încă multe lucruri vechi. Trăiesc în mânie și în multe altele.” De ce trăiește așa? Pentru că n-a început școala. N-a început încă să învețe de la Învățătorul.

Discipolul arată și cât de sus este măsura. Cum trebuie să trăiesc? Asemenea Domnului Isus. Dacă vreau să mă curățesc, până unde merg? Nu-mi pun eu limita: trebuie să fiu curat ca El.

Apostolul Ioan scrie: „Oricine are nădejdea aceasta în El se curăță, după cum El este curat.” (1 Ioan 3:3). Este o măsură foarte înaltă. Tocmai de aceea ucenicul se măsoară cu ea: nu are alt model decât Învățătorul său.

Porunca are și a doua parte: „Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit.” (Matei 28:20). Tot, nu nouăzeci și cinci la sută. Ucenicul primește învățătura Domnului întreagă. Nu scoate nimic din ea și nu-i adaugă nimic, așa cum discipolul nu schimbă cuvintele învățătorului său.

Aici se vede cât de serios este lucrul. Ca să-l învăț pe altul să păzească tot, trebuie să fiu eu primul care păzește tot. Dacă eu păzesc nouăzeci la sută, pe celălalt îl voi învăța cel mult nouăzeci la sută. Iar dacă sunt încredințat că restul de zece la sută nu trebuie păzit, îi voi spune și lui același lucru. Ucenicii mei vor fi cel mult cât sunt eu.

De aceea Domnul vrea ucenici ai Lui, nu ucenici ai noștri. Un discipol care copiază un om ajunge ca omul acela, cu ce i-a lipsit lui cu tot. Cel pe care îl învățăm trebuie să semene cu Domnul Isus, nu cu noi. Domnul Isus nu a venit doar să ne ierte. A venit și să ne învețe cum se trăiește în Împărăția lui Dumnezeu, iar poruncile Lui sunt legea ei.

Gândește-te din nou la discipolul care, cu timpul, ajunge să vorbească precum învățătorul lui. Așa crește și ucenicul Domnului Isus. Raportează la El tot ce face și se întreabă: sunt eu ca El? Iar ținta i-o arată chiar Domnul: ucenicul desăvârșit va fi ca Învățătorul lui.

Nu te opri la iertare ca la capătul drumului. Intră în școala Lui, primește tot ce te învață, fără să lași ceva deoparte, și lasă-L pe El să fie măsura ta. Domnul să ne ajute pe toți să avem o viață de ucenic adevărat, desăvârșit.

Sursa: *Ucenicul care ajunge să semene cu Învățătorul* — Cuvânt Curat
cuvantcurat.ro/articole/ucenicul-care-ajunge-sa-semene-cu-invatatorul